

دو پیشنهاد برای جناب ریسی

علی شکوهی

ما به ریسی رای ندادیم چون با آن سیاست غیرانقلابی و خلاف مصلحت برای یکدست کردن حکومت و برگزاری يك انتخابات مهندسی شده و بدون حضور مردم مخالف بودیم و هستیم. در عین حال دلمان می‌خواهد مشکلات مردم حل شده و از درد و رنج آنان کاسته شود و کشور توسعه و پیشرفت یابد و اعتماد از دست رفته مردم احیا شود. این هم برای ما مهم نیست که کارهای خوب را خودمان برای مردم انجام بدهیم یا دیگران و هر کسی گرهایی از مشکلات مردم باز کند، مورد حمایت ماست. با این حساب اگر ریسی هر کاری برای مردم انجام دهد که مبنای درستی داشته باشد و سودش به جیب مردم برود یا سنتی را پیریزی کند که در تداوم آن خیر و برکت باشد، ما از آن حمایت می‌کنیم و این رویه‌ای است که هر منتقد دلسوزی باید در پیش بگیرد. این مقدمه کلی را گفتم تا دو پیشنهاد برای رییس‌جمهوری را از میان صدها حرفی که می‌شود مطرح کرد، برجسته کنم و امیدوار باشم که مورد توجه قرار بگیرد.

اول- سنجیدگی در سفرهای استانی

شخصاً مدافع حضور راحت و خودماني روسای جمهوری در میان مردم بوده و انصافاً از تبختر و خودبزرگبینی برخی از گذشتگان در این زمینه شاکی هستم. البته با اقدامات نمایشی با پول ملت برای کسب محبوبیت و پایگاه اجتماعی و راه‌انداختن کارناوال ماشین و مردم و تعطیل کردن فعالیتهای عادی استان‌ها و امتیاز دادن به استاندارها براساس میزان جمعیتی که در مراسم استقبال جمع کرده‌اند و... بیشتر مخالفم و خدا را شکر که جناب ریسی تاکنون سفرهای استانی خودش را از این دو بعد خوب مدیریت کرده است. همین که مردم برای شنیدن سخنرانی رییس‌جمهوری بسیج دلخواه یا اجباری نمی‌شوند و ساعتها وقت آنان گرفته نمی‌شود و ادارات و مدارس تعطیل نشده و میلیون‌ها تومان از ثروت ملی برای برگزاری این‌گونه نمایشهای سیاسی به هدر نمی‌رود، اقدام خوبی است که باید مورد تقدیر قرار بگیرد. در عین حال نکاتی دیگر هم در سفرهای استانی مطرح بوده که باید در آن زمینه سنجیده عمل کرد. در استان‌ها کوهی از مشکلات روی هم تلنبار شده و هزاران مطالبه درست و نادرست از سوی مردم مطرح می‌شود. صدها پروژه ناتمام و صدها واحد اقتصادی ورشکسته در هر استانی وجود دارد که نیازمند

تزریق پول است. هزاران جوان بیکار در هر استانی منتظرند تا دستشان به يك مسوول حكومتي برسد كه تقاضاي كار كرده و نامه معرفي براي اشتغال دريافت كنند. هزاران نفر هم خواستار دريافت وامي ارزان و با سود كم هستند تا شايد خودشان بتوانند مشكل اشتغال خود را حل كنند. مسوولان بخشهاي مختلف هم هر كدام از روساي جمهوري انتظار دريافت اعتبار براي تكميل يا اجراي پروژههاي مورد نظر را دارند. اعتصاب و دست از كار كشيدن و اعتراض كارگري هم در بسياري از جاها هست كه با آمدن رييسجمهوري انتظار مداخله فوري و مستقيم او را براي حل شدن مسائل دارند. قطعاً جناب رييسي با اين فهرست بلند و بالاي مطالبات مردمی در همین چند سفر استانی خود بسیار آسان و سهل آشنا شده است ولي نکته مهم این است كه براي جواب دادن به اين مطالبات نمیتوان به همین آسانی اقدام كرد. اگر بودجه و پول نباشد هیچ فرقی میان دولت‌ها نیست. اگر پول بود اكثر آن پروژههاي ناتمام به اتمام میرسیدند و تعطيلي 80درصدي شهرک‌هاي صنعتي را شاهد نبودیم و بیکاري عجیب و غریب استان‌ها شكل نمی‌گرفت. فاصله میان وضع موجود با وضع مطلوب را با مدیریت درست میتوان طی کرد اما این كار بدون امکانات میسر نیست. دولت رييسي در مقام برخوردار سنجیده با مسائل استان‌ها باید به محدودیت منابع مادي دولت توجه تام کند و بیش از توان موجود، انتظارات را دامن نزند. در پایان كار دولت احمدي‌نژاد ما هزاران نامه معرفي براي وام در بانك‌ها را داشتیم كه بودجهاي براي آن وجود نداشت. این وضعیت نباید دوباره تکرار شود. بگذریم كه مجبور كردن بانك‌ها به دادن وامهاي بدون حساب و كتاب، در واقع ایجاد تورم پنهان است زیرا بانك‌ها هم دست در جیب بانك مركزي می‌کنند و همان روند چاپ پول بدون پشتوانه به شكلي دیگر تکرار میشود. جناب رييسي نباید اجازه دهد تصمیمات صوري و نمایشي بدون پشتوانه براي معضلات مردم گرفته شود در حالی كه می‌دانیم منابع مالي دولت محدود است.

يكي از بدترین سازوكارهاي مرتبط با شبکه‌هاي تلویزیوني در ایران خودمان موجود است و آن وجود انحصار در صدا و سیماست. در عصري كه رسانه‌هاي تصویری در تمامی کشورها به صورت خصوصي و البته تحت نظارت قانوني اداره میشوند در کشور ما هنوز صدا و سیما انحصاري است و با تفسیر خاص شوراي نگهبان از قانون اساسي، اجازه راه‌اندازی شبکه تلویزیوني به بخش خصوصي داده نمی‌شود. نکته دردآور این است كه حتي دولت جمهوري اسلامي هم يك شبکه تلویزیوني مختص به خود را در اختیار ندارد و نمیتواند خدمات و كارها و برنامه‌هايش را به صورت مستقل به اطلاع مردم برساند. از زمان دولت‌هاي قبل روزنامه

ایران به عنوان ارگان دولت راه اندازی شد و هر دولتی که روی کار بیاید لااقل يك روزنامه اختصاصی در اختیار دارد اما این رویه در صدا و سیما تداوم نیافته است. شاید گفته شود صدا و سیما با دولت ریسی همسو است و نظرات این دولت را منعکس خواهد کرد و اخبار عملکرد دولت را پوشش خواهد داد و امکان گفت و گوی مستقیم رییس جمهور و وزرا با مردم را فراهم خواهد کرد ولی جناب ریسی باید بداند که معلوم نیست این رابطه همیشه حسنه باقی بماند و حمایت صدا و سیما از دولت همیشگی باشد. از طرفی، دیگر دولت‌ها چه گناهی کرده‌اند که نباید از این امکان خوب برخوردار باشند و اساساً چرا دولت‌ها باید خودشان را با مواضع صدا و سیما و مدیران آن تطبیق بدهند؟ جناب ریسی در دوران ریاست جمهوری خود باید این گام درست را بردارد و ایجاد يك شبکه اختصاصی صدا و سیما برای دولت را عملی کند و بگذارد این رویه و سنت درست در کشور جاری و ساری بماند. همه دولت‌های بعدی دعاگوی جناب ریسی خواهند بود اگر این گام سنجیده در دولت ایشان برداشته شود. واقعاً توجیه دارد که سپاه يك کانال اختصاصی به نام افق داشته باشد اما دولت دارای يك کانال مختص خود نباشد؟

منبع: روزنامه اعتماد 19 مهر 1400 خورشیدی